

SZARVAS ÉS VIDÉKE

== Társadalmi és szépirodalmi hetilap. ==

Szerkesztőség:
Belicey-utca 11 szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
ÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.
Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 kor. — Félévre 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16 fill.

Kiadóhivatal:
Belicey-utca 11. szám alatt hová az elő-
fizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.
Kiadó- és laptulajdonos SÁMUEL ADOLF

A magyar nyelv tanítása.

Az utóbbi időben erőteljes áramlás indult meg nálunk a közéletben a magyar nyelvnek az iskolában való tanításának intenzívebbé való tétele céljából. Erélyes hangu miniszteri rendeleteket intéztek a tanfelügyelőségekhez, az iskolafentartó egyházakhoz és községekhez s a törvény szigorát helyezték kilátásba azoknak, akik kötelességeiket a magyar nyelv tanítása körül elhanyagolják.

Őszinte örömmel üdvözljük ezeket a rendeleteket s az ezekben nyilvánuló erélyességet is. Mert szent meggyőződésünk az, hogy a magyar nyelv minél hatékonyabb tanítása az iskolában — nemzeti létérdek. Ha azt akarjuk, hogy magyarnak maradjon ez az ezredéves haza, ha azt akarjuk, hogy be tudjuk tölteni itt a kelet kapujánál világhistóriai hivatásunkat s végül, ha azt akarjuk, hogy el ne nyeljen bennünket a körülvevő germán és szláv néptenger: akkor tanítsunk magyarul olyképpen, hogy esztendőről esztendőre minél többen sajátítsák el az állam nyelvét.

Erélyesen kell már egyszer cselekednünk ezen a téren. A jelenlegi válságos mozgalmasság idők szinte fenyegetően intenek arra, hogy szaporítani, erősíteni kell a magyarul tudó lakos

ságot, mert korántsem multak még el tőlünk azok a veszedelmek és megpróbáltatások, amelyek a mult századokban fenyegették nemzeti és állami létünket, amelyek ellen folyton harcban vagy legalább is résen kellett lennünk. A historia igazolja, hogy a nemzetiségi ősöktől származó utódok, akik magyarul tudtak s később ezt a nyelvet anyanyelvül használták, mind jó magyar emberekké lettek, akik éltek-haltak magyar hazájukért és magyar voltukért. Ez a szempont kell, hogy vezéreljen most is bennünket. Minél többen beszélnek magyarul, annál inkább szaporodik a hűség honfiak száma. Körülbelül 19 millió lakósa van Magyarországnak, ezek közül csak 10 millió vallja magát magyarnak — kilenc millió romának, szerbnek, tótnek, szászoknak tudja magát. Óriási magyarosítási munka vár tehát még reánk és az utódokra.

A munka oroszlánrészét természetesen a tanítószegény végzi — ez rosszul honorált, lenézett, mellőzött intelligens osztály. A magyar állam-eszme erősödése szempontjából a tanítószegény helyzetének javítása kell, hogy a legsürgősebben megoldandó feladatok közé tartozzék, e helyett azonban csak azt tapasztaljuk, hogy mostoha gyermeke a tanítók ügye a mi közügyeinknek. Holott kettős hivatása van a rossz helyzetben

sinylődő tanítónak nálunk: az első maga a mesterség, a tanítás, a második a magyar nyelv érzés terjesztése, fejlesztése, szóval a küzdelem a magyarság diadaláért.

A nyugat művelt államaiban, ahol egységes népek, rendezett közállapotok középettélnek, nincsen szükség már a tanító s második hivatására — mégis ott sokkal több gond fordítatik reájuk.

Pedig el kell ismernünk, hogy hivatása magaslatán áll a nemzeti eszme szempontjából a magyar tanító kar. Szent István napján nagy gyűlésre gyűlt össze Budapesten a magyar tanítószegény színe-java s ez a tisztán hivatásának élő testület alig szentelt néhány negyed órát a maga súlyos anyagi helyzete megbeszélésének, a tanácskozás legnagyobb részét a magyar nyelv hatékonyabb tanításának módjai vették igénybe. Számátalan megkapó, emelkedett szellemű felszólalást halottunk s mindegyikből érző szeretete az édes magyar hazának lángolt felénk.

Nyugodtan bocsátja a magyar társadalom az ő gyermekeit ennek a tantestületnek rendes zésére, megvagyunk győződve arról, hogy magyar tannyelvű iskolákból jó magyarok kerülnek ki.

Érdekes, hogy a tanítók nagygyűlésén az a nézet dominál, hogy a magyarság szempont-

TARCZA.

Béke a Keleten.

Mikor Oyama tábornok főhadiszállására megérkezett a Mikádó távirata, melyben a béke megkötéséről s a hadisarcról való lemondásról értesítette nagy hadvezérét, Oyama nem ujjongott, de nem is sirt, min Portamouthban a békekövetek.

— Én a háborút megnyertem, mondta generálisainak, ez kötelességem volt. Az öregek tanácsa békét kötött, ez meg az ő kötelességük volt. Fel kéne tennem róluk, hogy ők vannak olyan kitűnő államférfiak, mint a milyen hadvezérek, mi vagyunk. A legrosszabb béke is többet ér szerintük a legjobb háborúnál.

Azonban más véleményen voltak a japán tábornokok. Szidták az öregek tanácsát mint a bokrot, szerrintük még Mutsuhito a Mikádó is helytelenül cselekedett.

Hatszáz ezer katonánk van itt Mandzsuriában, kiállított Nogi tábornok, Porth-Artur meghódítója. Mind megannyi hős, akiket győzelmeink folytonos sorozata lelkesít. Ezekkel meghódíthatunk volna egész Szibériát! És most békét kötünk — hadisarc nélkül! Mit csinálhatott volna Japán, ha háromezer millió jent kap az oroszoktól!

Igazad van kedves Nogi, felelte az ősz Oyama, Azonban kérdezzünk meg egy közkatont is, elvégre neki is köze van a dologhoz. Hiszen az ő vérük folyt patakokban, nem a mienk!

És a tábornokok gyűlésébe meghívtam egy közkatont. Nove Sinta-Ku-Vanto, Nagasakiból való bádogos legény. Komolyan zavartalan nézett a tábornokok szemébe, a japán katoná szereti, tiszteli felebbvalóját, de egyuttal testvérét is látja benne.

Sinta fiam, szólott Oyama, figyelj ide, kíváncsiak vagyunk a véleményedre. Képzeld el, hogy ez a rizs-sütemény, amelyet magad előtt látsz egy óriási kincstár és háromezer millió jent van benne. Tudod-e, hogy mennyi pénz ez?

Tudom, felelte a katona.

Nos tehát, ha a Mikádó így szólna hozzád: „neked adom ezt a háromezer millió jent, de levágatom érte a fejedet” elfogadnád-e ezt az ajándékot?

A közkatona mosolygott.
— Mit érne nekem ez a pénz, ha nincsen fejem?

Oyama mosolyogva nézett szét tábornokai között.

— Hallották, mit mondott és az egy a hétszáz-ezer közül? Egy közkatona többre becsüli az életét a hadisarcnál, pedig ezt az életét százszöri köckára teszi a hazájáért. A háborút most már csak azért folytatnók, hogy ezt a hadisarcot szorítsuk ki az oroszoktól és egy japán közkatona azt mondja, hogy az ő élete többet ér ennél. Mit érhet tehát annak az ötven ezer katonának

az élete, aki a folytatandó háboruban még élcsnek? A hazáért meghalni minden Japán akart, a pénzért meghalni egy Japán sem akar. Ezért van igaza a Mikádónak, midőn békét köt.

Igy győzte meg Oyama tábornok az ő hős vezetőit arról, hogy a legrosszabb béke is többet ér a legjobb háborúnál!

Ezt az incidenst pedig egy amerikai haditudósító örököltette meg egy a háborúról szóló művében, melyből amerikai lapok kiadandó szemelvényeket közölnek. Ki tudná leírni az örömmek és boldogságnak azt a határtalan érzését, amely a japán sereget a béke hírére elfogta? Emberi fantázia alig tud elképzelni tisztább, felemelőbb örömmérzést, mint a katonáét, aki éppen és győzelmesen tér hazájába a háborúból. A japán hadfiakat mint megannyi nemzeti hőst fogadják odahaza s nem lesz annyi szín és virág a színek és virágok hazájában, amennyi a hazatérő győztesek ünnepelésére elegendő lenne. Anyák, mátkák boldogságát ki tudná leírni, midőn átölelve tartják, csökökkel hálmozzák a hálál hegysiből hazakerült férfit! . . .

Legendás időkét él-át a japán nép most! Ilyen időkét éltünk volna mi át — 1848-ban — ha győzni tudtunk volna! A japánok Budhája nem az az isten, akinek népe még egyre bűnhődik a multat és jövődőt . . .

Ők győztek, tökéletesen és az isteni és emberi igazság szellemének megfelelően. Rettenő veszedelmeket fenyegette őket, midőn a háború megindult, a kapzs-

jából feltétlenül szükséges az iskolák államosítása. S valóban, ha radikális megoldást akarnak, nem marad egyéb hátra.

De nekünk, sajnos, az iskolakérdésben számolnunk kell felekezeti és nemzetiségekkel, amelyek az ilyen radikális megoldást a mi jelenlegi speciális viszonyaink között lehetetlenné teszik.

Azt azonban megkövetelhetjük és meg is tehetjük, hogy a nemzetiségi és felekezeti iskolában oly mértékben tanítsák a magyar nyelvet, hogy a más anyanyelvű gyermek azt ott megtanulhassa.

Az anyanyelvét nem bántjuk, de hogy magyarul tudjon, azt akarjuk.

HIREK.

— A vármegye közigazgatási bizottsága szeptember hó 11-én tartja meg rendes havi ülését, amelyen dr. Fábry Sándor alispán fog elnökölni.

— Kitüntetett egyetemi ifjak. A kultuszminiszter hivatalos lapja a napokban közölte azon egyetemi hallgatók neveit, kik kitüntetéssel tették le a vizsgákat. A békésmegyei egyetemi ifjak közt Teleky Sándor II. éves jogh. Sámuel Károly, Zsilinszky Endre jogh. képesítették kitüntetéssel a Kolozsvári Ferenc József Tudomány egyetemen.

— Polgárné Ella a budapesti Nemzeti Színházban óriási sikert aratott „Emigráns” című színműben f. hó 11-én föl fog lépni. Szereplése iránt igen nagy érdeklődés mutatkozik.

— Gyakornokok távozása. Dr. Sal József várm. közigazgatási gyakornok, tb. aljegyzőt a m. királyi vallás és közigazgatásügyi miniszter a vezetése alatt álló miniszteriumhoz segélydjass fogalmazó gyakornokká nevezte ki. Ugy ő, mint az ügyvédi pályára készülő dr. Jantsovits Emil központi közigazgatási gyakornok benyújtotta a vármegye alispánjához lemondásukat, Kormos Emil békéscsabai közigazg. gyakornok, tb. szolgabíró pedig megrongált egészségre való tekintettel végkielégítését kérte. A távozó gyakornokok alaposan képzett hasznos tagjai voltak a vármegyei tisztikarnak, melynek kebeléből most kiválnak. A megüresedett helyekre a vármegye alispánja meghirdette a pályázatot.

— Pótérettségi. Az 1904/05 tanévben pótérettségre utasítottak szept. 9-én vizsgáltak, ugyisint azok is, kik betegség vagy egyéb ok miatt június havában nem mehettek az érettséginek; ezeknek írásbelije szept. 3-tól 8-ig tartott s szóbelijük szintén szept. 9-én volt meg. Az eredményt 10-én hirdetik ki.

— Pesti labdarugók Szarvason. Lépünk mult számában említettük, hogy az ez évben alakult „Szarvasi Labdarugó Társaság” meghívására a „Budapesti Műgyetemi Athlétikai és Football-Klub” mintacsapatja augusztus hó 25-ikén Szarvasra érkezett. Fogadtatásukra az állomishoz kivonultak a mieink s a derék szép ifjak elszállásolásáról is a „Szarvasi Labdarugók” gondoskodtak. Budapest—Szarvas footballmatch előreláthatólag az elsők javára dőlt el, 8—1 arányban. Jól tudták a szarvasiak, ha a pesti idős, tanult, fegyelmezett csapattal matchelnek, kikapnak, de nem is volt célja a mérkőzésnek az, hogy a szarvasik kicsikarjanak néhány gólt, de igenis, mint minden fiatal sport egyesületnek arra volt szüksége, hogy a szervezett, régi csapattól tanuljanak, ellessenek egyet-mást. A pestieket elismerés illeti meg egyrészt, mert megmutatták, mint kell össze s önzés nélkül játszani, aminek ezideig teljes hiányában vannak a szarvasiak s másrészt azért az élvezetért, amit magas játékkal közönségünknek nyújtottak. A pestiek 27-én utaztak vissza az esti vonattal.

— Az ellenőrzési szemlék elmaradtak. A polgári és katonai közigazgatási hatóságok egyetértőleg megállapították mér a folyó évben megtartandó ellenőrzési szemlék határidejét. Pénteken érkezett azonban a vármegyéhez a honvédelmi miniszter rendelete, mely szerint a közös hadsereg nem tényleges állományu legénységének ellenőrzési szemléi a cs. és kir. közös hadügyminiszterrel egyetértőleg hozott határozat folytán a m. kir. honvédség nem tényleges állományu legénységének ellenőrzési szemléi és a népfelkelés időszakai jelentkezései pedig a honvédelmi miniszter rendeletéből a folyó évben nem tartandók meg. a rendelet kiemeli, hogy a tartalékos tisztek jelentkezése ez eddigi módon — november 4-én — teljesítendő.

— Tömeges magszállítás az államnak. M. kir. alvay Géza földművelésügyi államtitkár, Sierbán János kir. jószágigazgató kíséretében e napokban meglátogatta Mauthner Ödön cs. és kir. udzari magkereskedésének Budapest, Rottenbiller-u. 33. sz. alatt levő központi telepét és az állam részére nagyobb megrendelést tett lőhere és lucerna magból. Ez alkalommal nagy érdeklődéssel megtekintette az egész telepet, hol most a tavasz ide-én 140 főből álló személyzet bonyolítja le a magszétküldésének nagy munkáját.

— Szép és biztos mellékkereset. Tanítók, jegyzők, papok vagy oly egyének, kik a szőlészethez csak némileg is értenek és oly vidéken laknak, hol a szőlő megérik vagy a hol a filoxera a szőlőket már elpusztította és ennek következtében azok újból lennének beültetendők, tehát a hol szőlőműveléssel foglalkoznak: szép, és biztos mellékkeresetre ténhetnek szert, ha címüket beküldik: „Hirdetési iroda” Budapest, váci-utca 20 b.

Felelős a szerkesztésért Sámuel A. a kiadó.

SZÍNHÁZ.

Végre a veszedelem mégis hatott az érdemes városi tanácsra és a sötétségben tapogatózó egy szavazattal vesszítették. Meg van az acetelyn világitás. Nem is tudjuk elképzelni, miként adta volna Polgár a már világ szerte híres, gyönyörű, igazi magyar opettet „János vitéz!” nélkül. Bizony még így is félve tekintünk az előadás elé. Meg kell azonban vallanunk, hogy kellemes csalódás várt ránk. S ezért elismeréssel adozunk Polgár igazgatónak A gyönyörű decoratio, az ügyes szín átalakítás minden várakozást felülmult.

Zsufolásig telt ház volt. Még a szomszéd mucsaiak is bejöttek az előadásra. Szombaton Váradi Margit, vasárnap Lévai Berta adta a címszerepet. Váradi szép hangja és Lévai kedves játéka elismerést érdemel. Kormos Ilonka bájos luskája könnyet facsart ki minden szemből és elragadta a közönséget. Gözon Bagót alakította nagy sikerrel s boldogtalan szerelme mindenben részvetet kellett. Kár hogy hangja nem bariton s nem tudta kifejezni a dalokban rejlő mély érzelmet. Ernyeiné a boszorkány szerepében kitűnő volt. Nagy és Hatvani szintén szép sikert arattak.

Hétfőn került színre Paul Gavanlt és Robert Charvang bohózat a „Csodagyermek”. Egész estén a jelen volt szép számu közönséget viharos tetszésben tartotta. Ezen nagy sikerben minden esetre legnagyobb része volt Croche szerepében Sik Rezsőnek. Ezen minden ízében előkelő színészt mindig első rangu erőnek tartottuk, de ezen előadása minden várakozást felülmult, minden egyes mozdulata mutatta, hogy nagy tanulmány előzte meg játékát, Méltó társa volt Elise szerepében Kürti Margit, Barna Jolán, mint mindig, most is fényesen megálta helyét, míg Nagy Imre Irén szerepében megkacagatta a közönséget. Sikerkült alakítást mutatott még Hatvani és Gyulai.

Szeptember 5-én kedden a „Lysistrata” került színre. A darabnak értéket csupán a bájos zene ad. S talán a műértő nem is élvezett egyebet ez előadáson, mint a zenekar játékát. Ellenben a karzat és a jó kedélyű diákság tudott egyeben is élvezni. Az előbbi Nagy mulattat a folyton, az utóbbi pedig Váradi Margit ésbontó táncra és lágyan csengő hangja hódította meg. Mindketten sok tapsot arattak. Kormos gyönyörű tiszta hangja megremegtette a színházat s trillái — bár még nem elég gördülékenyek — tanuskódnak arról, hogy nagyon szép hanganyaggal rendelkezik. Azt hisszük, még sokra viheti. Barna Jolán, a kedves kis Amor nyilat a publicum között is elővödözött. Sik Rezső nagyon ügyes játékot produkált. Hatvani szintén nagyon jó volt. Kár, hogy az előadás a „Makrancos hölgyek” nagyon is hűséges szerep betöltése folytán vesztett

óriás elsöpréssel fenyegette a gyönyörű Nippont és annak nagyra hivatott népét. A japánok tudták, hogy vagy győzniök kell ebben a háborúban, vagy pusztulniok. A helyzet kétségbeesítő volt s a haza a faj vesztésének tudata megduplázta a közkatona erélyét és bátorságát. És a gondviselés, a mely a népek sorsát intézi, lángszű hadvezéreket adott éppen most, a legnagyobb szükség esetén Nippon népének. Oyama, Togo, Nogi, Oku, Kuroki, Nodzu — mindmegannyi kiváló hadvezéri elme, a csatateri vezérek, az energtának, a céltudományoknak, a katonákkal való bánásmódnak s az élelmezésnek mind megannyi mesterei. Mind megannyi Hunyady János, Napoleon és Moltke csak az alacsony termetű, szikár, sárga arcu férfiak, akikben a tudás párosult az alkotó erővel s ezekkel szemben micsoda szánalmas hadvezéri alakok állanak élén az orosz seregnek!

Itt van például Alexejev, akinek könnyelmű elhamarkodottsága idézte föl a háborút. És ez ember, a nők kegyence volt a pétervári udvarnál s nők egyengették az utját a keletázsiai álkirálysággal! — Csapni való diplomata, tudatlan katona, természetlen emel

Itt van Stössel, aki a világ legerősebb várát, a szinte hihetetlenül megerősített Porth-Arturt nem tudta megvédelmezni. Ellenben most, hogy hazakerült, egyre másra veszi a palotákat Szt.-Pétervárott. Mint szegény ember ment el Porth-Arturba parancsnoknak s mint többszörös milliómos tért onnan vissza

Kuropatkin, aki a történet dacára is legnagyobb stratégiája Oroszországnak, tehetetlenné tették a hadseregében uralkodó korrupció s tábornokainak könnyelműsége, tudatlansága.

Itt van Stöckelberg, aki vakon vitte a vágóhídra ötvenezer emberét, amelylyel Porth-Artur felmentésére küldték. És az a szerencsétlen Rozsdet mnszky! Itt van Linevics, Kuropatkin utóda, akit a japánok csudarul bekerítették már s össze is morzolták volna, ha közbe nem jő a béke.

Hasztalan keresünk az orosz vezérek közül egy embert is, aki hadvezér talentumával vagy egyéniségével hatni tudna. Tartalmatlan, sivár, a korrupció és protekció lajtorjáján felkapaszkodott emberek valamennyien.

Hát még a seregl!

Lelkesedés és katonai képzettség nélkül való tartalékosok, akikben véghetetlen keserűség lakozik, amiért háztűzhelyükről a mészárszékre vitték őket. Az árva katona nem harcol a hazájáért, hanem a cárért. A cár pedig mostoha atyja az ő népének. Az orosz katona tudta, hogyha győz, ezzel a kizsákmányoló jogúpró autokráciát növeli csak nagygyá; az ujonnan hódított területekre az orosz nép fiait hurcolják erőszakkal s az orosz népszabadság elítelt harcosaival népesítendő be az új gyarmatokat.

A győzelemből semmi díszőség, semmi haszon, csak nagyobb elnyomatás és teher hármanlák az orosz nép fiaira? Minek, kinek győzni tehát?

Honnan merítsen az orosz katona erélyt és lelkesedést a hadviselés borzalmas forradalmi közepet?

Éhesen, piszkosan, rongyosan mért vérezzen el a cárért és a főpapságért?

Mint a haramiákat úgy hajtották őket a japán ágyutüz élébe és ahol harcolt az orosz katona, ott tisztán csak a helyzet által rákényszerített veszedelméből tetto ezt.

A több mint félmilliónyi vert sereg hazafelé takarodik most.

És jaj az autokráciának, ha ez iszonytató tábor hazakerülvén. öntudatra ébred és az orosz nép megrontói ellen fordul. Ha újra háborút kezd lelkesedéssel és gyűlölettel teli háborút a belső ellenség ellen!

Nagyon lehet, hogy igaza van azoknak, akik az elvesztett háborúból az orosz szabadság véres győzelmét jósolják.

KARIKÁS.



értékéből. A hölgyek nagyon makrancosok voltak. Játékukban és az énekben az összhang hiányzott, a mely a publikumban határozottan visszatetszést szült.

Szardán Ohorn Antal színműve a „Szentbernáti barátok” kerültek színre. Az előadás általában jó volt, csak egyik másik szereplő nem tudott jól beilleszkedni a társaságba. Kiváló volt úgy maszk mint játék tekintetében Hatvani (Fridolin atya) alakítása. Minden szerepében kiváló, de ezzel az alakításával felülmulta mind azt mit eddig láttunk tőle. — Nagyon jól megállották helyüket Molnár Vilma (Mária) és Barna Jolán (Margit) szerepében. Sik Rezső mint mindig, úgy ez alkalommal is jó volt. Nagy, Ri Döblert személyesítette azt az impressiót keltette, hogy számára csak a karzat létezik és szerepében iparkodott jó zsidó lenni. A főszerep Horti Sándor kezébe volt letéve és ezzel már el is mondtam, hogy nem a legkitűnőbbben volt megjátszva. Kár, hogy organumát úgy kiméli, hogy csak az első sorban lehet hallani. Pedig nálla sem elég a közönség ha személyes előnyeit élvezheti és a játékkal ennek rovására adós marad, hollott talán ezért mást vár tőle a közönség, Polgár és a kisebb szereplők nagyban elősegítették az előadás sikerét.

Csütörtökön „A szobaleány” hozott össze szép közönséget. Bizony sem a darab sem az előadása nem mondható kielégítőnek, kivált ha hozzá vesszük a rendezőnek — közönség iránti nagy figyelmeztetését, mely abban nyilvánult, hogy egy negyed órás előadást fél óra szünet követte; ha mégis tűrhető volt, ez csak Sik Rezsőnek és Nagy Imrének tudható be, kik ügyes alakításaik folytán a nyílt színen is tapsot arattak. H. Lévai Bertának éneke szintén nagy letzésben részesült.

Pénteken harmadszor adták elő a „János Vitézt”, mely nálunk is még mindig tömegesen vonzza a közönséget. Lam mar Szarvason is megtörténhetik a csöda, hogy egy darab többször is zsufolt ház előtt egymásután színre kerüljön. A pénteki előadást is dícséret illeti. A népszerű, kedvelt Kormos Monának újbol igaz elismeréssel adózunk. Kedves, romantikus Múskája még a fővárosi színpadokon is első helyet érne el. A többi szereplők is kitűnően töltötték be helyüket.

7155 ikt. sz. Szarvas nagyközség Elöljáróságától.
1905

Arverési hirdetmény.

Közhirre tesszük, hogy a cigányéri 10 1/2 hold here termés folyó évi szeptember hó 12-én délelőtt 10 órakor fog a helyszínen nyilvános árverésen eladatni.

Szarvason, 1905. évi szeptember 9-én.

SALACZ JÓZSEF
főjegyző.

VELES GYÖRGY
bíró.

Kiadó

egy lakás _____
és

_____ b'othelyiség.

Bővebb felvilágosítást nyujt

Ponyicki Sámuel.

Mühle — Őszi árjrgyzeke,

mely mindazt tartalmazza, mire a kertbirtokosnak, úgy a kertésznek is őszi szüksége van, mint: magvak, virághagymák, zso b'anklani virítók, pálmák, japán Chrysanthemumok, rózsák, rózsoltógalyak, gyümölcs- és diszfák, boggyárok, kiváltképen szamócák stb. és kívánatra ingyen megküldetik.

Minden egyes megrendeléshez a legújabb kertészeti kézikönyv Mühle-Őszi természetmennyek, mely mindazon tudnivalókat tartalmazza, minek az őszi folyamán meg kellene történnie; hogy téli és tavaszi virágokat miként kell nevelni, növényeket, rózsafákat stb. őszi előnynyel hogy lehet ültetni stb. Vásárlóim, kik a tavaszi új kertészeti kézi könyvemet „Mühle tanácsadója a kertmivelésben” még nem kaptak volna meg, ezek őszi megrendeléseik alkalmával ezt kérni méltóztassanak. E kiadványom sem lesz külön elárúsítva, csakis b. vevőim kápják meg ezt.

MÜHLE LAJOS

cs. és kir. udvari szállító

TEMESVÁR.

Bérbeadó

egy különlakás kerttel _____

azonnal

_____ vagy Szt. Mihály naptól.

Megtekinthető Kossuth-utca 523. sz. a.

Megbízható és szorgalmas

ügynökök

olyan vidékről, a hol a szőlő megterem és szőlőműveléssel foglalkoznak és a hol a filoxera pusztításait már megkezdte vagy pedig a hol szőlőültetéssel foglalkoznak: szép állandó és biztos mellékkeresetre tehetnek szert, ha címüket közlik

HEGYI LAJOS BUDAPEST

Király utca 13. I.

Békésszentandrason

a posta és takarékpénztárral szemében lévő

Kohn Ábrahám-féle ház

korcsmai, vas- és fűszerüzlet

berendezéssel együtt, _____

_____ vagy a nélkül is

előnyös fizetési feltételek mellett azonnal

eladó.

Bővebb felvilágosítást ad

Fodor Bertalan
Okány.

Sámuel Adolf

könyvnyomdája

S Z A R V A S O N.

Ajánlja a mai kor igényeinek teljesen megfelelő, modern gépekkel és betűkkel berendezett könyvnyomdáját a n. é. közönség becses figyelmébe.

Mindennemű könyvnyomdai munkák u. m.: névjegyek, eljegyzési és esketési jelentések, meghívók stb. a legszebb kiállításban, legolcsóbban készülnek.

